

Rajapatsaan kirjastossa keskusteltiin kaupunginosan tulevaisuudesta

Tiedote **2.11.2023 11:37**

Patsas koettiin mainettaan paremmaksi paikaksi asua ja elää.

Kymmenkunta ihmistä kokoontui Rajapatsaan kirjastoon torstaina 19. lokakuuta keskustelemaan Rajapatsaan kaupunginosan nykytilanteesta ja tulevaisuudesta. Tilaisuuden otsikko oli Tulevaisuuden Rajapatsas – näkymät ja mahdollisuudet.

Keskustelu oli Imatran kaupunginkirjaston toteuttaman Minun kuntani -hankkeen neljäs, ja sitä ohjasi kirjastoasiantuntija **Ari**

Sareslahti

Ennakkomainettaan parempi

Keskustelijoiden huomio kiinnittyi heti Rajapatsaan maineeseen hieman luotaantyöntävänä ja syrjäisenä alueena, mikä on havaittavissa esimerkiksi asuntojen hinnoista.

- Tämä olisi ihana asunto, mutta kun tämä on Rajapatsaalla, saatetaan erään keskustelijan mukaan todeta asuntonäyttöissä.

Negatiivisen maineen lähtölaukauksena pidettiin Helsingin sanomien artikkelisarjaa 1990-luvun puolivälistä. Myös Venäjän läheisyydellä nähtiin olevan merkitystä varsinkin nyt, kun raja on kiinni ja sen tulevaisuus epävarma. Rajan läheisyys ei haitannut, saati huolestuttanut Rajapatsaalla asuvia tai siellä aikaisemmin asuneita keskustelijoita. Natoon liittymisessä koettiin kuitenkin potentiaalia lisätä turvallisuudentunnetta niissä ulkopaikkakuntalaisissa, jotka haluavat tehdä investointeja

Itä-Suomeen.

Sitkeässä istuvasta maineestaan huolimatta Rajapatsaassa tunnistettiin paljon hyvää. Kauppojen ja liikkeiden määrä on toki vähentynyt merkittävästi menneistä ajoista, mutta alueella on vieläkin toimivia palveluita: keskustelu käytiin lähikirjastossa, kaupungin parhaaksi tituleerattu tatuointiliike toimii Patsaalla, ja ruokakaupasta saa enimmäkseen kaiken tarvittavan. Pari keskustelijaa mainitsi suosivansa lähikauppaa aina, kun mahdollista, Mansikkalan hypermarkettien sijaan. Vuoksen itäpuolen seuraavan kaupan todettiin olevan Vuoksenniskalla saakka. Eikä sitäkään unohdettu, että Imatranajo on lähtöisin Rajapatsaalta.

Suuren tehdasalueen läheisyyteen muodostunut asuinalue ei ole saanut uutta houkutinta tilalle, kun tehdastyöläisten määrä on pudonnut vuosikymmenten saatossa. Monet talot ovat jääneet tyhjiilleen. Samassa jamassa on erään puhujan mukaan koko itäinen Suomi. Rajapatsaan ja Teppanalan alueilla todettiin silti asuvan edelleen parituhatta ihmistä, eli merkittävä määrä Imatran mittapuulla.

Pienillä teoilla yhdessä kehittäen

Keskustelijat kertoivat toivovansa Rajapatsaalle muun muassa muraalitaideita, parempia mahdollisuuksia ikäihmisten liikkua potkukelkoilla ja busseilla, yritysten elinvoimaa ja toimeentuloa sekä aitoa innostumista yhdistystoimintaan. Patsaalla onkin aktiivinen kyläyhdistys, joka pyrkii näkemään tulevaisuuden hyvänä ja tunnistamaan mahdollisuuksia. Jo muutaman pienen asian toteuttamisen vuoden aikana on huomattu elävöittävän aluetta ja herättävän asukkaiden ylpeydentunteen.

Aktiiviset yhteisöt ovat voimavaroja, mutta keskustelussa nousi huolta siitä, miten kapeiden ja ikääntyneiden harteiden varassa yhdistystoiminta monesti on. Toiminnan tarkoitus ei ole väsyttää harvoja aktiiveja, vaan synnyttää lumipalloefektin lailla pieniä parannuksia.

- Voi olla merkityksellistä kehittämistä, vaikka suuremmat investoinnit menisivätkin muualle, eräs puhuja tiivisti.

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun tämäntyyppinen keskustelu pidettiin lähikirjastossa. Kirjastoasiantuntija oli tilaisuuteen tyytyväinen.

- Lopputuloksena oli mielenkiintoinen tilaisuus, jossa historia, nykyhetki ja tulevaisuus limittyivät. Keskustelu näytti, että vaikeista ajoista huolimatta Rajapatsaan asukkailta löytyy tervettä itsetuntoa ja uskoa tulevaisuuteen, Sareslahti sanoo.

[Lue lisää Minun kuntani -hankkeesta](#)

Lisätiedot:

Kirjastoasiantuntija Ari Sareslahti, p. 020 617 6603, ari.sareslahti@imatra.fi

Keskustelun alusti Elävä Imatrankoski -hankkeen projektipäällikkö **Tuija Valkeapää**. Hän päätti haastaa keskustelijoita väitteiden kautta.

Väite 1: demokratiaan ei tarvita politiikkaa. Kylien ja kylämäisten alueiden asukkailla on enemmän vaikutusmahdollisuuksia kuin he uskovatkaan, mistä esimerkkeinä asukasyhdistysten rahoitusvaihtoehdot, osallisuustoiminta sekä nopea viestintä ja päätöksenteko tietotekniikan ja sosiaalisen median avulla.

Väite 2: yksi ihminen voi muuttaa paljon. Jokainen meistä tuntee jonkun, jossa on tulenkantajan vikaa. Yhden into voi käynnistää muutoksen, mutta jatkon on oltava kuin lintujen muuttolentoa – jokainen vetää vuorollaan, jotta tulenkantajan liekki ei sammuu.

Väite 3: paras tulevaisuus on epävarma tulevaisuus. Olemme nähneet, että vuosikausia takanneet uudistukset on saatu käyttöön päivissä, kun on ollut pakko. Parasta, mitä ihmiset ja yhteisöt voivat itselleen tehdä, on epävarmuuden sietokyvyn kehittäminen.

Väite 4: ei ole yhtä oikeaa tulevaisuutta. Jokaisella alueella on tulevaisuus – on vain valittava se tulevaisuus, jota lähdetään tekemään. Taajamien sivukaduilla moni perhe elää varmasti elämänsä parasta aikaa, vaikka kaikki kaupungin vetovoimamittarit sojottaisivat lattiaan. Heidän elämänlaatunsa alkaa heiketä vasta, kun he jatkuvasti kuulevat, kuinka huonosti heillä menee. On valtava merkitys sillä, kuka heidän tarinaansa kertoo ja miten.

Väite 5: häpeä on uusi supervoima. Teollisuustaustaisten alueiden tulevaisuuteen vaikuttaa se, ovatko sen asukkaat nuorena hävenneet vai olleet ylpeitä kotiseudustaan. Häpeä ei saata olla oma, vaan aikaisemman sukupolven kautta peritty tunne. Harva häpeää tunteva on Rajapatsaankaan tulevaisuuden toivo, mutta jokainen häpeänsä kanssa sovinnon tehnyt on aarre.

Väite 6: yllättäjän on helppo voittaa. Suomi on täynnä kyliä ja kaupunginosia, joiden asukkaat ovat ehkä liukuneet tilaan, jossa ei muka ole muutoksen mahdollisuutta. Joskus alakulo vaihtuu hetkessä, kun eteen tulee yhteinen ongelma, kuten koulun lakkauttamispäätös. Joskus riittää, että media kirjoittaa pahasti. Joskus riittää yksi innokas, joka saa muut innostumaan ja kaupunginosaan alkaa levitä uusi virus, jonka nimi on muutos.